

FILOLOGIA POLSKA II STOPIEŃ

MODUŁ DYPLOMOWY:

KONWERSATORIUM LITERATUROZNAWCZE/JĘZYKOZNAWCZE II

(I rok, semestr 2 letni, 30 godzin ćwiczeń)

Prof. dr hab. Iwona Loewe

Sport jako przedmiot badań lingwistyki mediów

Przedmiot metodologicznie jest sposobem prezentacji nowej subdyscypliny w lingwistyce zwanej mediolingwistyką. Autorka sylabusu stawia sobie za cel zapoznanie studenta z metodami pracy tej subdyscypliny, obiektem jej badań (media masowe, nowe media, nowe nowe media) oraz przedmiotem badań. Jednym z zagadnień dostępnych w ramach jednego cyklu akademickiego jest sport. Można go uczynić przedmiotem badań z uwagi na znakowość sportu jako tematu mediów. Dlatego refleksji zostaną poddane maskotki igrzysk olimpijskich jako przedmiot analizy semiotycznej, pozostałe symbole olimpijskie, ale także stereotypy widoczne w piosenkach kibiców czy ich zawołaniach. Szczegółowym celem przedmiotu jest wykształcenie kompetencji w zakresie analizy i syntezy multimodalnej (w tym kolorów, obrazów, dźwięków).

Wybór literatury:

Gwóźdź A., (oprac.), 2003, *Media, eros, przemoc. Sport w czasach popkultury*. Kraków.

Jajko K., 2013, *Z ringu na ekran. Klika słów o audiowizualnych reprezentacjach boksu* w: M. Jarosz, P. Drzewiecki, P. Płatek (red.), *Sport w mediach*, Warszawa.

Koper M., 2013, <<Turku, kończ ten mecz!>> O mówionej odmianie języka dziennikarzy sportowych raz jeszcze, w: M. Jarosz, P. Drzewiecki, P. Płatek (red.), *Sport w mediach*, Warszawa.

Matkowski A., 2011, *Sport a język współczesnego polskiego dyskursu społecznego*, Racibórz

Loewe I., 2016: *Igrzyska olimpijskie w polskiej telewizji*. [w] *Igrzyska olimpijskie w mediach masowych 1948-1984*. Red. E. Pawlak-Hejno, M. Piechota, P. Nowak, Lublin.

Loewe I., 2017: *Symbole igrzysk olimpijskich z perspektywy lingwistyki dyskursu*. Zeszyty Naukowe KUL, 60.

Dr hab. Monika Ładoń, prof. UŚ

Schizofrenia & Company

W 2018 roku Ewa Sonnenberg opublikowała tomik poetycki, którego tytuł wykorzystałam do określenia tematyki proponowanych zajęć. Bohaterkami tomiku Sonnenberg są dwie kobiece postacie: Schizofrenia i Crazy, na które rozpisane zostają różne aspekty szaleństwa: podmiotowość chorujących, ciężar rzeczywistości, społeczne postrzeganie czy medykalizacja. Nie jest to zresztą w ostatnich latach pozycja odosobniona i wydaje się dość symptomatyczne, że choroby psychiczne coraz częściej zyskują nowe kształty opisu. Jest to zatem temat stale powracający w literaturze i permanentnie nieprzepracowany. Zajęcia są propozycją przyjrzenia się i przedyskutowania obecności chorób psychicznych w obrębie przecinających się dyskursów: literackiego, kulturowego, społecznego, psychiatrycznego, medycznego itd. W obszarze zainteresowań znajdują się kategorie do dzisiaj wyznaczające swoiste punkty zapalne opisu chorób psychicznych: obłąd, histeria, związek z płcią chorującego podmiotu czy przestrzeń szpitala psychiatrycznego. Obok wymienionej w tytule schizofrenii reprezentację znajdują: choroba afektywna dwubiegunowa, depresja, nerwica, zaburzenia lękowe i zaburzenia odżywiania.

Wybrana literatura: S. Sontag *Choroba jako metafora*; M. Foucault, *Powiedziane, napisane. Szaleństwo i literatura*; L. Appignanesi, *Szalone, złe i smutne. Kobiety i psychiatrzy*; I. Boruszkowska, *Sygnatury choroby. Literatura defektu w ukraińskim modernizmie*; E. Sonnenberg, *Schizofrenia & Company*; B. Rosiek, *Byłam schizofreniczką*; A. Zielińska, *Bura i szal*; N. Fiedorczyk, *Jak pokochać centra handlowe*; O. Hund, *Psy ras drobnych*; Ch. Lavant, *Zapiski z domu wariatów*; E. Kuryluk, *Frascati; Feluni*; T. Jastrun,

Osobisty przewodnik po depresji; A. Jelonek, *Koniec świata, umyj okna*; A. Kotański, *Wiersze o moim psychiatrze*; Ł. Najder, *Mysz*; W. Bawolek, *Echo słońca*; J. Bargielska, *Na karuzeli*; I. Morska, *Znikanie*.

dr hab. Beata Nowacka, prof. UŚ

City break. Literackie podróże do wielkich miast

Badanie literackiej przestrzeni w ujęciu geopoetyki.

Obrazy literackich reprezentacji miejsc pamięci, portretów Innego (również emigranta, zwłaszcza polskiego), lektura literackich przewodników po znanych miastach, historia miast w ujęciu reporterów i literatów.

1. "Londyńczycy", "Angole" E. Winnicka, "Londyn. Biografia miasta" P. Acroyd;
2. G. Herling-Grudziński: "Opowiadania zebrane", R. Saviano: "Gomorra", E. Ferrante: "Genialna przyjaciółka".
3. A. Kaczorowski: "Praski elementarz". M. Szczygieł: "Osobisty przewodnik po Pradze".
4. F. Pessoa: "Lizbona. Co turysta powinien zobaczyć?"
5. E. Redliński: "Szczurojorczy", J. Głowacki: "Antygona w Nowym Jorku"; M. Rittenhouse: "Nowy Jork: Od Manhatta do Ground Zero".
6. M. Kęskrawiec: "Czwarty pożar Teheranu" ; R. Kapuściński: Szachinszach. W. Gielżyński: "Byłem gościem Chomeiniego", "Rewolucja w imię Allacha", M. Satrapi "Persepolis".
7. Addis Abeba (I. Karpowicz: Nowy kwiat cesarza (i pszczoły), "Cesarz" Kapuścińskiego).

dr hab. Paweł Tomczok, prof. UŚ

Systemy wiedzy Brunona Schulza

W czasie kursu zostaną omówione opowiadania Brunona Schulza (*Wiosna*, *Republika marzeń*, *Kometa*, *Traktat o manekinach*), w których pisarz przywołuje różne systemy wiedzy. Ważnym kontekstem będzie lektura tekstów, które pisarz mógł czytać w latach dwudziestych i trzydziestych XX wieku – dzięki temu można będzie porównać terminologię tekstów naukowych i tekstów literackich.